

Číslo 3-10/2004 - VI. ročník - Říjen

2004

RANDAL

Infolisty Royal Riders motoklubu Kutná Hora

SEZONA NA PNEU PLYN

Ohlédnutí za sezónou

Srazy:

**MOTOPARTY,
JAWAČ, FREEDOM
FEST LEJT
2004**

Nová stavba ze sklepa
DUCAŤI CHOPPER

Jak bylo na dovolené:

**BEZSTAROSTNÁ
francouzská JÍZDA**

Hugův koutek
a jiný kecy...

www.randal.wz.cz

www.webpark.cz/royalriders

URČENO VÝHRADNĚ PRO MOTORKÁŘE

Royal Riders motoklub Kutná Hora, Fučíkova 425, 28401 Kutná Hora, IČO 68998058
Telefon: Michal 606 733 745; Radek 724 083 922; Aleš 606 758 695; Růža 327 561 068

Zahajovací vyjížďka Royal Riders 2004

Náš klub Royal Riders uspořádal 11. dubna 2004 všemi očekávanou „Zahajovací vyjížďku“. Jednalo se již o šestý ročník této akce, kterou otvíráme motorkářskou sezónu na Kutnohorsku. Po tom, když nás sousední Kolínská Verbež předběhla v termínu, jsme už ani nepočítali s takovou účastí jaká byla na jejich vyjížďce. Dokonce i počasí se nám letos moc nevydařilo a tak jsme byli rádi, že v té zimě nepršelo.

Nakonec se na tradiční start našich akcí, parkoviště Na Valech v Kutné Hoře, dostavila necelá stovka motorkářů. To všechny potěšilo, ovšem až na zmatené policisty, kteří se shluku mašin zalekly a ochotně nám udělaly doprovod přes celou Kutnou Horu na probíhající Sedleckou pouť a zpět centrem města. Dlouhý had burácejících strojů pak zamířil směr Praha. Bohužel díky vyššímu tempu se po cestě hodně jezdců ztratilo. V Říčanech se pak uhnulo na Jesenici a přes Břežanské údolí se dojelo až do Černošic u Prahy. Zde byla zajištěná

hospoda U strýčka Samma s videoprojekcí a kusem žvance.

Většina účastníků jízdy se jen ohřála a směřovala nezávisle zpět k domovu. Náš klub, spolu se skalními příznivci a Kolínskou Verbeží odjížděl na Kutnou Horu p o h r o m a d ě . Nevynechali jsme ani zastávku v Jindické motorkářské hospodě u Hada.

Letošní zahajovací vyjížďka byla zatím největší, kterou jsme kdy uspořádali a doufáme, že motorkáři budou na našich akcích stále přibývat.

HUGOVY KOUTEK

aneb další pohled na věc

M E D V Ě D Á R I U M

Hele, Randál!?!?. To snad ani není možný! Ještě není ani konec roku a už zase vyšlo další číslo? Hrnajs, to je frekvence! A kolikátý, že to letos již je? Budou mi na to počítání vůbec stačit prsty na všech končetinách? Myslím, že mi na to postačí žížalka ve slipech. Už jen ten název Randál je diskutabilní. Spíš by se to mělo jmenovat Medvědárium. Proč? Kdo vymyslí texty? Medvěd! Kdo zpracovává fotky? Medvěd! Kdo mě nutí pokaždé napsat nějakou slátaninu? Medvěd! Kdo to pak smontuje do nějaké podoby a přilepí k tomu prsatou kočku s mašinou ze říše snů? Medvěd! Kdo vytiskne a vnutí lidem? Zase Medvěd? O kom se tedy nejvíce v Randálu píše? Bingo, o Medvědovi! A proč? Protože jezdí a staví, jenže na rozdíl od nás ne z cihel, ale

z topenářských trubek. Tak proč by se o svých dojmech z cest a své tvořivé práci nepoděil s ostatními. Bohužel (možná bohudík) je jediný z nás, kdo má přístup k technickým vymoženostem dnešního světa a taky trochu toho uměleckého citění a tak nám ostatním zbývá jen čekat a čekat, kdy odloží svářečku a karboxiflex a zaťuká do klávesnice komputru. Letos jsme se dočkali poměrně brzy. Vždyť je „teprve“ listopad. Ovšem za to se vám do rukou dostává vícestránkové dílko a to je plus. Při takovém delším konání velké potřeby se to fakt vyplatí! Mám takový pocit, že Randál bude vycházet jen jednou ročně v rozsahu třeba 20 stran obsahující vše, co se za ten rok událo. Aspoň budete moct za dlouhých zimních večerů vzpomínat, co jste s námi prožili či o co jste přišli, že jste s námi u toho nebyli. Vlastně s Medvědem. Spoustu trpělivosti při čekání na další číslo přeje **Hugo**.

Začátek sezóny 2004 ve zpětném zrcátku

VÝSTAVA MOTOCYKL 2004 (12. 3. 2004)

Tradiční veletrh na Pražském výstavišti startuje pro mnoho motorkářů pravou sezónu. Tuto akci navštěvujeme každoročně. Nehledáme zde však žádnou určitou značku motocyklu nebo doplňků. Jde spíše o celkový pohled na svět na dvou kolech, aktuální modely a okouknutí strojů, které běžně na silnici nepotkáme. Letos jsme zde první mohli vidět novou Jávku 650, super našlapaný Ducati, u Hondy supersporty CBR a šestiválec Valkyrie Rune, V-Rody u Harleye, obří dvouválec Vulcan 2000 cm u Kawasaki a spousta dalších novinek. Bohužel zde chyběla souběžná výstava staveb a přestaveb motocyklů Czech Performance. Upravené stroje tak sloužily jako lákadla u některých stánků výrobců sériových strojů. Kdo strávil na výstavišti delší dobu mohl shlédnout předváděcí jízdy známých českých jezdců a spoustu jiných doprovodných akcí.

Vítání jara u Stoupy (19. 3. 2004)

Sezení v hospodě Tomáše Stoupy v Uhlířských Janovicích se na začátku sezóny stalo pravidelnou akcí. Letos se zde setkali všichni známí motorkáři z okolí Kutné hory a Kolína. Protože se okruh příznivců jedné stopy rozšiřuje byly prostory restaurace totálně našlapané. Zahájení sezóny se muselo řádně zapít a tak se taky stalo. K dobrému pivu a jídlu hrála dlouho do noci kapela Něco.

Harleye v Poděbradech (3. 4. 2004)

Kdo chtěl hned na jaře vidět pořádné množství strojů značky Harley-Davidson, zúčastnil se zahajovací jízdy Harley Davidson klubu Praha. Startovalo se v Praze na Šalamounce a již tradičně se jelo na náměstí v Poděbradech, kde byla uspořádána větší akce s živou hudbou. Desítky nablýskaných legendárních motocyklů zaplnily střed lázeňského města do posledního metru. K vidění byly nejnovější modely, upravené kousky a také nejstarší WLCěčka.

Zahajovací vyjížďka Kolínské Verbeže (4. 4. 2004)

Letos „kolíňáci“ předběhli „kutnohoráky“ v termínu a uspořádali velkou vyjížďku. Ten nahore jim seslal nádherné počasí a spolu s větší reklamou to způsobilo nečekanou účast. S počtem okolo sta motocyklů tak Kolínská Verbež trumfla předešlé vyjížďky Royal Riders. Organizaci zvládli taky na výbornou - reflexní vesty, megafon, auto od rádia Kiss atd. Bohužel na nepříliš vzdálené místo první zastávky, s výkladem o výrobě motocyklů na kolínsku, přijelo už o hodně míň strojů, než které vyjížděly z Kolína. Spanilé jízdy do Kerska se pak zúčastnilo jen jádro kolínských motorkářů, což je škoda.

Každý kdo se na akci přijel třeba jen podívat byl však spokojen a můžeme být zvědaví kolik motorkářů se sjede v Kolíně příští rok.

Jak bylo letos na srazech?

MOTOPARTY

Motoparty patří již léta k těm větším akcím a pro úspěch se koná dokonce dvakrát do roka. Na tu první, která jakoby zahajuje sezónu jsme začali pravidelně jezdit, když upadl v zapomnění sraz Two Wheels v Černý Louži. Z tradice jsme se tedy rozhodli navštívit i letošní ročník.

Už v roce 2003 bylo znát, že časy, kdy se Motoparty označovala za megasraz, jsou dávno pryč a tento ročník byl toho dalším důkazem. Obě louky místa konání byly sice zaplněné mašinama, ale ne tak hustě, aby člověk nenašel místo pro stan. Hlavní program srazů připadá na sobotu a tak tomu bylo i zde. Po nezbytné vyjíždce následovalo soutěžní odpoledne. Ovšem díky otrápanosti soutěží a nepříliš dobré organizaci většina motorkářů radši koukala jak jim ubývá pěna z piva, než aby sledovala házení sudem nebo motání okolo klacku. Vrcholem bylo, když uvaděč řekl, že páka nebude, protože nemají stůl.

Dřevěnice u Jičína

Zachraňovat pověst srazu musely až kapely. V mírném podvečerním deštíku to rozbalila Janis Joplin v podání Pavly Kapitálová a za tmy nastoupil Aleš Brichta, aby svým výborným koncertem udělal náplast nad nepříliš povedenou akcí. Bohužel i Aleše organizátoři ustříhnutí, když už hrál třetí hodinu.

Znovu se potvrdilo, že kdysi vyhlášená Motoparty už není to co bývala. Pozitivem byly snad jen kapely a stánky bez front na pivo. Budeme se tedy hodně rozhodovat, jestli navštívíme z tradice Dřevěnice i příští rok.

Aleš Brichta to zachránil

22. JAWÁČ

Na Jawáci nebylo k hnutí

Sraz Jawaklubu Praha v Jizbicích se stal v minulosti jedním z našich nejoblíbenějších. Na letošní ročník této spíše menší akce jsme se proto hodně těšili. Ovšem zprávy od lidí, kteří vyjeli už v pátek zabrat plac pro stany, nás trochu znervóznilly. Už v páteční večer bylo totiž problém sehnat kousek volného místa. Po sobotním příjezdu do Jizbic v době vyjíždky se splnila nepřijemná předpověď - v minulosti spíše rodinný srazek se stal megaakcí. I samotní organizátoři byli zaskočení letošní účastí. Motoroky a stany se vůbec nemohly nacpat do prostoru rekreačního areálu, a tak se zaplňovaly i okolní lesy. Nedostatečný počet výčepů a stánků s jídlem způsoboval nekonečné fronty žízničných a hladových motorkářů. Prostor před pódiem i na svazích přilehlé vodní nádrže byl beznadějně zaplněn. Pro mnoho lidí to byl jeden z posledních srazů v pěkném počasí, a tak si ho asi nenechal nikdo ujit.

I když to neměli organizátoři lehký, zvládali realizaci soutěží pro dav motorkářů docela dobře. Největší show

Jizbice u Čechtíc 3. - 5. 9. 2004

způsobila soutěž „ukaz co umíš“, kdy ve vodní nádrži topili své stroje nepříliš střízlivý jedinci. Nenamočili se však jen staré Jawy, ale i pár endurek, sidecary a dokonce dva Velorex. Splávek se pak měřil při mistrovství světa v pití tupláku piva kombajnem. Cen nakonec bylo víc než soutěží, a tak nastala improvizace v podobě zadávání individuálních úkolů na pódiu a to nejen pro pány. Takže i nějaké to nahé dívčí stehýnko bylo k vidění. „Nahofe bez“ se tradičně točilo i pivo. Vrcholem večera, na který se dostavily další desítky lidí byl koncert skupiny Tři sestry a Visací zámek. Místo srazu v tu chvíli praskalo ve švech a bylo tomu tak až do ranních hodin.

Z oblíbené menší akce se tedy letos stal plnokrevný megasraz. Hojná účast může být sice dobrá pro peněženky pořadatelů, ale většina návštěvníků Jáváče není z akce, kde nebylo k hýbání, zrovna nadšená. Přejme si, aby se oblíbené Jizbice nestaly v budoucnu další příliš komerční záležitostí.

F R E E D O M

Setkání motorkářů

Vlastějovice 10. - 12. 9. 2004

„Nikdy neříkej nikdy.“ Tak takhle by se dalo popsat pořádání srazů klubem Freedom z Čáslavi. Každý rok říkají organizátoři, že to je poslední ročník a každý rok se k nám donese, že akce vlastně bude. Na konci léta se tak tradičně sjíždějí v chatovém areálu ve Vlastějovicích desítky motorkářů.

Sraz našich kamarádů z Freedom máme hodně rádi a nevynecháme ani jeden. Kdo chce může si zde zamluvit chatku a strávit pěkný víkend na konci sezóny. Tak tomu bylo i letos.

Páteční program byl jako na všech srazech. Šlo o to se pořádně zdělat a poznat co nejvíc lidí, se kterými se bude popíjet další den. Díky vysoké účasti známých to nebyl problém.

Čím více známých, tím horší je ranní vstávání. Sobotní ráno tak bylo dost krušný, ale nakonec jsme všichni vstali a zúčastnili se vyjíždky. Ta vedla směr Kutná Hora a pak do čáslavského Zemědělského muzea. Tam byl zajištěný vstup do hal se starými traktory. Naše holky se mohly dokonce povozit na jednom takovém „zeturu“ americké výroby. Po prohlídce se společně dorazilo zpět do Vlastějovic.

V odpoledních hodinách odstartovaly klasické Freedomácké soutěže jako hod pístem a přetahování lanem. Došlo i na ukusování zavěšeného páruku a tradiční tombolu konanou ve večerních hodinách mezi nepříteli vydařenými striptyzy jedné děvy.

Z pozvaných kapel znovu nezklamal Stresor, který hrál písně od Kabátů, zatímco jsme chlastali a zapíjeli žal z aktuální prohry našich hokejistů na MS světa v Praze.

Žízeň byla na téhle akci opravdu velká, a tak se brzo vypil jeden ze dvou výčepů a fronty na pivo se prodlužovaly. Někdo to řešil koupí lahviček a někdo natáhnutím veselého kouře. Všichni se pak dobře bavili až do rána.

Akce od kluků z Freedomu se zase vydařila a patřila letos k těm nejlepším. A to asi taky proto, že se jedná o malý srázek kam přijedete a máte zde spoustu kámošů a zábava je o to větší. Fámý o tom, že příští rok nic nebude nebereme moc vážně. „Jedna paní povídala“, že Freedom sraz zase bude, i když asi už na jiném místě.

Symbolické zakončení sezóny v Kolíně

Letošní sezóna je rázem na svém konci (v prdeli), a tak je čas na závěrečné vyjíždky. Motorkáři z Kolínské Verbeže se zase rozhoupali dřív než Royal Riders a uspořádali 23. října 2004 „Symbolické zakončení sezóny“. Znovu se toho dobře ujali a nenechali nic náhodě.

Zařdit akci dobrou reklamou například v novinách ČMN není žádný problém, jen všem vrtalo hlavou kolik flašek dali tomu nahoře, že jim seslal jeden z nejkrásnějších podzimních dnů. Každý se pak jen mohl vsázet jaká bude na vyjížďce účast. To, že překonají jejich zahajovačku se sto motorkáři bylo předem jasné.

Na místo srazu, Kolínskou benzínu Agip, se nakonec namačkal něco okolo 120 mašin! Spokojení organizátoři se pak zodpovědně oblékli do svítivých vest a dostarovali

velkou jízdu. Trasa vedla přes centrum Kolína, aby každý věděl, že motorkáři ještě nespi, a pak směr Týnec nad Labem, Přelouč a Pardubice. V městě perníku proběhla krátká zastávka v jednom veterán muzeu a pokračovalo se za město do sportovního areálu. Tam mělo být zajištěné občerstvení, ale zřejmě nedošlo k pevné dohodě, protože vše trvalo obsluze nepřijemně dlouho. Po pokábošení a pozření kouska žvance se většina účastníků odebrala k domovu. Ti co neodjeli měli možnost řádně popít až do příštího dne.

Kolínákům se uspořádání vyjíždky rozhodně povedlo a za to jim patří dík. Ta Kutnohorská asi nebude mít jejich parametry, ale o to vlastně nejde. Hlavní je, že motorkáři neusínají zimním spánkem a rádi sednou na mašinu, aby se společně projeli.

FESTLEJT '04

„Tak co, bude letos Festlejt?“ Ozývalo se od skalních příznivců tradiční akce Royal Riders už od začátku léta. Odpověď byla jasná: „Cirkus bude!“

Šestý ročník setkání motorkářů a jejich příznivců se opět po roce uskutečnil v osvědčeném depu motokrosové tratě Záborské písky v Zábouří nad Labem. Fest Lejt si za léta své existence získal dobrou pověst, takže Royal Riders nemohli jeho příznivce zklamat. Každý další ročník byl totiž větší a lepší. Vzpomeňme na nezapomenutelné dva první roky na Kuchyňce v kruhu členů klubu a pár známých, na první „veřejné“ lití v Habrkovicích se vším gratis pro zhruba 70 lidí a na poslední dva ročníky v Zábouří s účastí sta a přes stopadesát motorkářů.

Příprava letošní akce byla díky zkušenostem z let minulých vcelku rutinní záležitostí. Nic se ale neponechalo náhodě. Realizace obcerstvení se obešla, díky dohodám s dodavateli, bez větších počátečních investic. Nezapomnělo se na zajištění bezproblémového výčepního zařízení - letos se lilo z pěti kohoutů.

Díky sponzorům se opět získalo dostatečné množství cen do soutěží a o rockové kapely taky nebyla nouze.

Festlejt začal pro Royal Riders tra-

Za výčepem bylo plno práce...

dičně už ve čtvrtěk. Navezlo se vše potřebné, postavilo se pódium a vyzkoušely se výčepy. V „seminární“ den si tak dostatečně popili i samotní organizátoři.

Páteční ráno patřilo stavění stanů a přípravě na příjezd prvních účastníků srazu. Díky dostatku domluvených kapel se

Plac vypadal jako minulý rok

poprvé ze všech Festlejtů hrálo na živo už v pátek. Na známou kapelu Něco z Týnce nad Labem a partičku pod názvem Koroze přijeli zapařit a popít hlavně ti, kteří jezdí na Fest Lejt už „léta“. Ovšem i pár nových zlemtaných tvář se potácelo po place.

Hlavní dávka motorkářů se ovšem očekávala na sobotu. Každý z pořadatelů však v duchu tušil, že účast nepřekročí loňský rok. Ten nahoře totiž přihodil na dny srazu nějaké to polínko do ohně, a tak teplota na slunci přesáhla optimální chlastací průměr. Takže i přes zájem médií, jako Kutnohorský denník, kde vyšlo pár upoutávek a článků o akci, bylo dost lidí přednost kupání před spařením se na Festlejt. I přes to se na místo akce dostavilo hodně motorkářů. Jak tomu na akci Royal Riders bývá, všichni se navzájem znali, což přispělo k dobré náladě. Sobotní odpoledne plně soutěží si tak vychutnávali Kutnohoráci, Kolíňáci, Čestříňáci, Chlístováci, kluci z Týnce a další.

... a před výčepem plno „píčů“

Letošní soutěžní program byl opravdu nabýtý. Jinde tradiční vyjízdka se i přes zájem nekonala jak tomu bylo na všech dosavadních Festlejtech, a tak se začalo s jízdou pomalostí. Následovalo tlačení sudu mašinou, hod pneu na kolík, poždání melounů, hod sudem a přetahování lanem. Přihlašování soutěžících probíhalo formou náboru, kdy Ježíšek, osvědčený komentátor Festlejtů, obcházel známé firmy a zapisoval je do notesu. K soutěžím se měli i přítomné děti, které jako odměnu nedostávali půllitry, trička a motorkářské doplňky, ale zmražené sladkosti. Vrcholem dospěláckého soupeření bylo pak tradiční pití piva na ex metrovou hadicí. Mezi oficiálními soutěžemi znovu zdolávalo pár nejmenovaných jedinců motokrosovou trať v autech a pokoušelo se střílením z výfuků mašin roztrhnout kolemjdoucím bubínky v uších.

Po náročném odpolední následoval večerní nášleh živé rockové hudby. Jelikož se hlavní kapele Arachnids zranil basák musel se hudební program hodně upravit a sehnat náhrady. Vše tak zahájili kutnohorské Kozičky, pak zahrála narychlo sjednaná kapela Remortis a po ní další parta z Kutné Hory – Koudelníkův syn. Po půlnoci brnkla do strun další skupina a zakončili to mladíci z Korozě, kteří hráli už v pátek. S nečekaným počtem kapel, který byl překvapením i pro samotné pořadatele, byli účastníci akce zjevně spokojeni. Takže až na „půlnoční startování“ kolíňáků, všichni žrali, pili a pařili naplno až do rána.

Nedělní dopoledne někoho probudila bolest hlavy a někdo ho přivítal s půllitrem v ruce a na nohou. Po tří denním spánkovém deficitu ho rádi přivítali i samotní pořadatelé. Fest Lejt se znovu povedl, i když s menší účastí než byla čekaná. Psát tady jako každý rok počty zničených mozkových buněk a kolik se čeho vypilo by bylo asi zbytečný. Doufejme, že se akce od motokářů pro motokáře všem znovu líbila a nezapomenou zase za rok přijet „festlejt“.

Poznámka pro členy Royal Riders:

V útrokách klubu se už dlouho mluví o dřívější podobě Fest Lejtu. „Neuděláme si konečně zase Fest Lejt, kde budeme taky fest lejt?!“

Na letošním Fest Lejtu měla velké zastoupení značka Harley Davidson...

... dokonce i v soutěžích - jízda pomalostí.

Kapela Koudelníkův syn dostala všechny do varu...

... a pařilo se až do rána

Soutěžte a obzvláště pít piva na ex metrovou hadicí měli hodně diváků

Dovolená členů Royal Riders po Evropě 2. 8. až 17. 8. 2004

BEZSTAROSTNÁ Francouzská JÍZDA

**Německo
Francie
Monaco
Itálie
Rakousko**

Přes 4000 km na Hondě VT600C Shadow a Yamaze XV1600 Wild Star

Od chvíle, co jsem začal jezdit s klubem Royal Riders, lákalo mě a jeho členy mimo vyjížděk a srazů i společné cestování. Začalo se tedy jezdit po Čechách. Poznávání vlasti však nestačilo a návštěva sousedního Slovenska na sebe nenechala dlouho čekat. Vzdálenosti stovek kilometrů nebyli tedy problémem, a tak se mohlo vyrazit v roce 2001 klidně až k moři do Chorvatska. Další léto jsme návštěvu jadranu pro jistotu zopakovali. Po roce 2003, kdy proběhla pouze návštěva Slovenska několika členy, muselo letos zákonitě přijít zase moře.

Chorvatsko už bylo okoukaný a návrhy levný dovolený v Bulharsku nebo Černý Hoře mě moc nebraly. Hodil jsem tedy do placu Francii na tři týdny o který jsem snil už po návštěvě Chorvatska. Představa vysokých francouzských cen a dlouhé dovolené moc lidí nenadchla, takže nakonec přislíbil účast jen Ježíšek a Milan, a to s přítelkyněmi stejně jako já.

Letošní návštěva zahraničí byla od začátku plánovaná spíše jako poznávací jízda než pouhé ležení u moře. Nebylo ani doprovodný vozidlo jako v Chorvatsku, takže se konečně jelo úplně na vlastní pěst. Pro někoho neřešitelný problém s bato-žinou na mašině u nás

odpadnul, když jsme si řekli, že se tam stejně nic nevejde a že stačí jen pár spodků, prášek na praní a prachy na jídlo, který se na tak dlouhý cestě nevyplatí tahat z domova.

Veškerá příprava, jako naplánování cesty, najít kempů, zajištění obnosu na kreditních kartách, atd., by byla v pohodě,

kdyby svou účast nezrušil Milan a mě se měsíc před odjezdem nestala bouračka. Ježíšek se už jen mohl modlit, aby mi rozsvíhaný předek Shadowky stihnuhli u Klobouka v Heřmaňáku zpravit a on neměl taky po dovolený. Naštěstí vše dobře dopadlo, a tak jsem mohl přijet v pondělí 2. srpna 2004 na Suchdolskou benzínku odkud byl odjezd. Byl to ode mě velké risk, protože jsem měl namotáno od bouračky teprve testovacích 40km! No, on to byl risk i od Ježíška, vezmeme-li v úvahu, že jsme tři dny před dovolenou nespali, protože klub pořádal sraz Fest Lejt. I přes to jsme po druhý odpoledne ve složení: já Medvěd s Bětkou na VT600 Shadow a Ježíšek s Olív na Wild Staru 1600 vyrazili na "Bezstarostnou francouzskou jízdu".

Pondělí (220km) - První úsek cesty vedl přes Prahu na Plzeň a za ní do vcelku levného kempu Sycherák. Spát se šlo brzo, protože nás další den čekala trojnásobná vzdálenost.

Úterý (560km) - Po klidném ranním vstávání jsme vyrazili na Rozvadov. Po překročení hranic nás čekala vcelku nudná jízda po německých dálnicích, které jsou zdarma. Jen Ježíškova "terenní vložka" nás poba-vila, když jsem špatně uhnul a mu-seli jsme přejíždět z jednoho dálnič-ního výjezdu na druhý přes škarpu a lesík. Cesta vedla dál směr Nürnberg, Heidelberg, Mannheim a Saarbrücken, kde jsme odpoledne překročili Francouzský hranice a ubytovali se v kempu v St.Avouldu.

Středa (400km) - Po prvním vcelku levném nákupu v supermarketu jsme se vydali na placenou dálnici směr Mentz, Reims

V Paříži u Vítězného oblouku

Katedrála v Orléans

Jízda kaňonem

a Paříž. Ze zprvu zatažené oblohy začalo prosvítat sluníčko a u Paříže jsme se už rádně pekli. Kemp jsme našli přímo za slavným Disneylandem. Byl sice dražší, ale zase tu bylo koupání a solidní pláček.

Čtvrtek (200km) - Ráno jsme v plném provozu vyrazili do jednoho z největších měst - Paříže. Díky jedné stopě a dobrému navigaci Bětky podle okopírované detailní mapy jsme projeli do centra bez větších problémů. Motorky tu parkují opravdu všude, takže nebyl problém zastavit u kašny u Louvre, objet Vítězný oblouk a zapíchnout to přímo pod Eiffelovou věží. Po nezbytné prohlídce jsme za mírného deštěku vyrazili na jih. Při výjezdu na neplacenou silnici směrem k Orléans jsme se sice trochu ztratili, ale ochotní policisté nám nakonec částečně ukázali cestu ven z Paříže. Cesta pak ubíhala docela dobře, takže jsme zvládli ještě prohlídku katedrály v Orléans a ubytovali se v kempu u Nouan.

Pátek (290km) - Po placené dálnici jsme dojezdili do Clermont-Ferrand, kde je známá gumárna Michelin a taky sopečné pohoří. Z pěkného městečka se dalo vyjet přímo na sopku Puy de Dome (1464 metrů nad mořem). Výjezd na horu po silnici, která jí několikrát obkrouží, byl opravdu zážitek, stejně jako výhled na celý Clermont a krajinu posetou vyhasílými sopkami. V Clermontu jsme pak našli kemp a dokonce i dům ve kterém bydlela Bětka při výměnném pobytu. Bohužel rodina byla zrovna na dovolené.

Sobota (400km) - Z malebného Clermontu jsme se vydali na strastiplnou cestu k moři. Jelo se sice nádhernou krajinou s horami a kaňony, ale čím jsme byli níž tím více houstla doprava. I teplota se pomalu zvedala a když jsme vyjeli z hor na plošinu, kde se do nás opřel známý Mistrál, koupali jsme se ve vlastní šťávě. A to hlavně já v kožených kalhotách. Naštěstí nic netrvá věčně, a tak jsme po sehnání kempu v Montpellier okusili poprvé francouzské moře a víno ve větším množství.

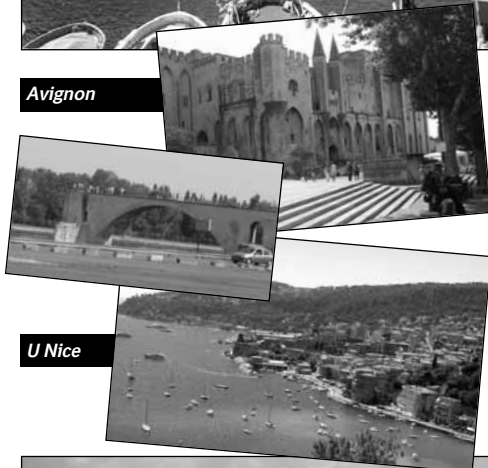
Neděle - V neděli byl odpočinkový den po cca 2000km z domova, který jsme strávili prohlídkou památek v Montpellier, opalováním a koupáním. Idylku narušil jen částečný pád Ježíška s mašinou, když si při parkování zaklopil stojánek. Naštěstí to byl poslední vážnější incident na mašině za celou dovolenou, pomínu-li moje přejíždění křivovatek na červenou, protože mi zatížená Shadowka moc nebrzdila.

Pondělí (380km) - Odpočinití jsme se vydali ve vedru znovu do vnitrozemí směrem k Mines a navštívili jsme

Slavný přístav v St. Tropez

Avignon

U Nice

Avignon. V historickém městě s Papežským palácem a nedostavěným mostem jsme také poprvé okusili menu za 10euro, což byla porce pro stažené žaludky skoro nevstavitelná. Dál se jelo směrem k Marseille, Aix-en-Provence a Toulon, kde jsme sjeli z dálnice a začali hledat ubytování. Musím říct, že najít volný kemp na francouzské riviéře je fakt problém. Nakonec jsme byli rádi za místo v městském kempu u Le Lavandou.

Úterý (12km) - Naštěstí jsme další den narazili po krátké cestě na levné místo v kempu určené pouze pro kolaře a motokáře. I když naši sousedi asi nevěděli nic o rodinném klidu bylo to super místo s cestičkou bambusovým hájem přímo až k moři. Tady jsme si dopřáli čtyři dny opravdové dovolené s koupáním, opalováním a procházkami po provensálské krajině.

Pátek (300km) - Vyrazili jsme dál po azurovém pobřeží směrem k St. Tropez. V četnickém městečku jsme okoukli známou stanicí a pohádkový přístav pro celebrity. Bohužel je zde tak hustá doprava, že jsme byli rádi,

když se nám podařilo vyjet. Pobřežní komunikace byly totálně zacpané, takže jsme zahrnuli na vnitrozemní dálnici směr Cannes. Pak jsme projeli slavnou dlouhou pláž v Nice a zamířili do Monaca respektive Monte-Carla. Volný kemp jsme našli až u Italských hranic v městě Menton, kde jsme se ještě vykoukali v Azurovém moři.

Sobota (490km) - Po nečekaně rychlém zdoání fr. riviéry jsme ještě chtěli obylt Italské moře. Bohužel všechny kempy až do Janova byly zacpané, takže nezbylo, než se rozloučit se slanou vodou a vyrazit směr sever. Během cesty jsme narušili klid v jednom městečku, kde celé náměstí shánělo kemp pro ubohé české motorkáře. Po dlouhém hledání ubytování ve vnitrozemí Itálie jsme ho našli až v městě Cremona. Tam bylo sice placu dost, ale jak jsme rozhodly deky přijel plnej autobus turistů. Večer jsme tak strávili mimo kemp v centru města a okusili vynikající italskou pizzu.

Neděle (80km) - Unavení z dlouhých cest plných hledání kempů jsme se svezli v neděli jen chvílku a zapíchlí to u největšího jezera Itálie - Lago di Garda na pokraji Alp. Tam jsme pak strávili poslední den v zahraničí. Protože se Bětce udělalo dost špatně a i další členové výpravy měli žaludeční potíže totiž nezbylo, než další den dojet až do Čech.

Pondělí (700km) - Ráno jsme vstávali s vidinou dlouhé cesty přes Alpy a tři státy. Vyrazili jsme směr Brixen a překročili Rakouskou hranici v Brennerském průsmyku. Dál jsme projeli okolo Innsbrucku, kde se musela platit dálnice i přes to, že jsme měli dálniční známku a cena úseku byla jak za dvě známky (8euro). Naštvaní jsme pokračovali průjezdem části Německa přes Rosenheim a zpět do Rakous na Salzburg, Linz a na hraniční přechod Dolní Dvoříště. Po plůbění domovské půdy jsme zničený zadky usadili na Lipenský přehradě v Černý v Pošumaví a dali si konečně pivo.

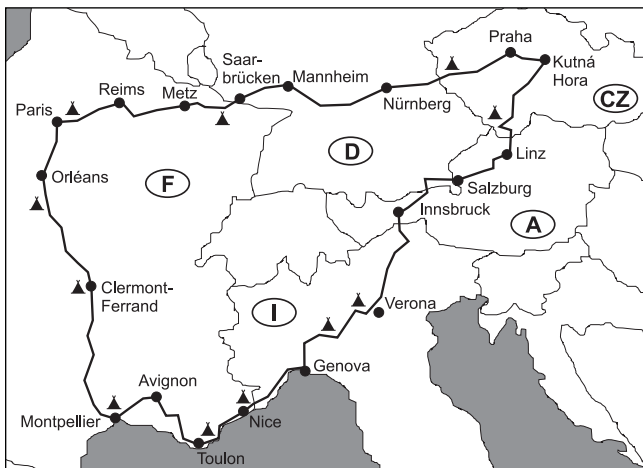
Úterý (200km) - Protože se Ježíškový Oliv udělalo špatně, vyrazili brzo ráno k domovu. Já s Bětkou jsme si zato pospali a pomalu se ze zastávkami blížili do rodného města.

Popisovat zde všechny zážitky z letošního dovolené by zabralo několik dalších Randálů. Jednalo se o jednu vel-

kou 4000 km dlouhou jízdu, která rozhodně stála za to. Nejkrásnější bylo, že jsme byli stále v pohybu a každý den znamenal nový zážitek, novou krajinu a další významná místa, která jsme znali jen z fotek a filmů. Technika nás za celou dobu nezklamala, a tak jsme si mohli cestu opravdu vychutnat a to při průměrné rychlosti 90-100km/hod. Pro někoho šnečí tempo jsem způsoboval hlavně já, protože přeložená Shadowka zas tolik netáhne. Ježíšek si alespoň mohl pochvalovat spotřebu jeho Wilifka, která se pohybovala okolo 4 l/100km, na rozdíl od mých 5,5. Finančně jsme také nepřekročili plán, takže dovolená vyšla každý pár na asi 20 000 Kč se vším.

Na závěr bych chtěl napsat jen pár rad pro ty, kteří se rozhodnou vyjet na podobnou cestu jako my. Není sebou nutný velký finanční obnos, hlavní je naplněná kreditní karta (Master,Visa,...). Důležité je pojištění. Váš telefon by měl mít roaming. Je dobré mít kopii co nejdetálnější mapy cesty s umístěním kempů (my jsme měli podrobnou Michellin mapu Francie a pak menší celé Evropy). Cena benzínu se pohybuje v Německu pod jedním eurem a ve Francii a Itálii nakoupíte litr za 1,18 eura. Provozně a cenově je nehorší Itálie, kde pozor na opuštěné samoobslužné benzínky, na které není našinec moc zvyklý. Značení silnic je v Itálii taky „italský“, takže nezbyvá než se řídit instinktem a mapou a co nejrychleji vypadnout z tohodle státu. V kempch platíte většinou takový balíček za plac v kterém jsou osoby, vozidla a stany. Je pravidlem, že se ceny mění z lokalitou a hvězdičkami, i když někdy byl 3. hvězdičkový levnější než 2. Platí, že čím blíže jste moři tím cena stoupá například od 3 euro za noc až na 10, což je ještě pořád dobrá cena za ubytování s většinou komfortním sociálním zařízením. Sehnání místa v kempu na rivíere je opravdu oříšek a chce to pevný nervy. Dálnice jsou všeobecně v pohodě, až na Rakouskou přes Alpy, kde si pěkně zaskáčete. Ve Francii platíte asi 1 Kč za km. Z Paříže je dobré jet po neplacené silnici až do Clermontu odkad je dálnice zdarma až k moři, ale zato totálně zacpaná. V Itálii pozor na automatické vybírače mýtného, lepší je obsluha. Rakousko chce klasicky známku a Německo je zdarma. Ceny potravin ve Francii nejsou zas tak šléný. Rozhodně se musí nakupovat v supermarketech, kde bageta (chleba) vyjde třeba na 0,7 eura, sýry jsou taky v pohodě na 1 euru, mléko a jogurty jsou jak u nás. K pití se vyplatí koupit sirup a pak jen ředit vodou nebo víno okolo 1 eura což se je chuťově vynikající na rozdíl od našich stolních a hlavně levnější. Zapomeňte na pivo, to se nevyplatí kupovat ani pít. Nákup na celý den vycházel pár tak na 8 až 10 euro. Samozřejmě, že stojí za to dát si i normální jídlo v restauraci. Je dobré sehnat menu okolo 10 - 15 eur nebo si koupit grilované kuře okolo 7 eur. V Itálii nezapomeňte na pizzu!!! Ostatní záleží jen na Vás a na dobře připraveném stroji.

Šťastnou bezstarostnou jízdu přeje Medvěď.

DUCATI CHOPPER

Motor V2 desmo 650ccm • cca 60k • rozvor 2000mm

Nová stavba ze sklepa

Uplnul rok do vítězství Medvědy Feny v klasickém stylu na Czech Performance 2003 a na papíře byla další stavba.

Příběh jeho nového počínu okolo motoru z Cagivy Elefant 650, což je vlastně agregát Ducati, začal už před pár lety. Exkluzivní desmo strojnou tenkrát sehnal Petr a postavil okolo ní nepřilíš zdařenou mašinu. Díky závadě na zapalování se však zastavil další vývoj a motor skončil ve stodole. Jako náhradu pak vytvořil Petr s Medvědem slavný Prasopal s motorem Suzuki GS1100. Až letos v únoru při experimentování s mašinou na základě motoru ze Škodovky se Medvědovi zželelo zaprášeného motoru Ducati a od Petra ho koupil.

Návrh nového choppera vzniknul znovu na papíře a pak v 3D na počítači. Při kreslení použil Medvěd všechny zkušenosti a nápady z předchozích staveb a snažil se je smísit do jedinečného, extrémního monstra. Styl, kterým se jeho motocykly ubírají, je tzv. „Old School“ aneb klasický chopper z 60. až 70. let. To znamená mohutný motor v tvrdém rámu, malá nádrž, nízko položené sedlo, dlouhá přední vidlice s nebrzděným kolem, široké zadní kolo a žádná zbytečnost.

Základem byl tedy vzduchem chlazený 90° dvouválec 650ccm. Pak se pořídilo zadní kolo 205x16 z Volva obuté pneumatikou Goodyear širokou 225mm. Jeho střed byl vyroben na zakázku a osazen dvouřadými ložisky. Brzdíč z Haya-bushi, za dvě kila na burze, kouše přímo do plně rozety čímž odpadli starosti s výrobou kotouče. Na základě kola a motoru se pak navrhnul dvojité kolébkový rám s extrémně nízkou polohou sedla - 43cm nad zemí! Nádrž z DKW byla koupena na burze „za kilo“ spolu s předním 19-ti palcovým kolem, které je původem zadní z „pěráka“ se

stočeným středem. Blatník nad mohutným zadním kolem vzniknul rozstřiháním předního Jawáckého, kde se mezi lemy vevařil 11cm široký pás plechu. Na přední vahadlovou vidlici se použila osvědčená konstrukce vyzkoušená už na Feně, ovšem s použitím zadního tlumiče z Jávky s hydraulikou, což odstranilo odsakování pouhé pružiny. Suchou spojku a zadní brzdu ovládá hydraulika prohánějící se v pancéřových hadicích. Původně rozbitou elektriku spravili za dvě kila v Přeloučském Ignitechu. Posledním oříškem se stalo plnění motoru, protože nebyly originál karburátory. Petrovi sice tenkrát stroj šlapal na dva Jíkovi, ale nešli pořádně sladit. Medvěd si tedy zahrál na všemohoucího a svařil z kolínek potrubí spojující oba otvory do jednoho karburátoru jako je tomu u Harleye. K údivu nevěřících to funguje a to dokonce s provizorním Jíkovem.

Stroj za minimální finance vznikal znovu v Medvědově sklepe a to né 3 roky jako Fena, k prvnímu vyjetí totiž stačilo jen 7 měsíců. Takže jednoho zářivého večera se nová Ducárna podívala na světlo boží a zahřměla Kutnohorskými ulicemi. Přes zimu jí čeká ještě povrchová úprava a doladění, aby na jaře mohla znovu vyrazit a zařadit se ke strojům které rozhodně neujdou pohledu.

Royal Riders
 motoklub Kutná Hora

zve všechny motorkáře na tradiční

**PODZIMNÍ
 VYJÍŽDKU
 2004**

7.11.2004

Sraz je od 11⁰⁰ hodin

na parkovišti Na Valech v Kutné Hoře

Royal Riders motoklub Kutná Hora, Fučíkova 425, 28401 Kutná Hora, IČO 68998058
 Telefon: Michal 606 733 745; Hugo 724 083 922; Aleš 606 758 695

Nejblíží plánované akce na listopad 2004

Datum	Název akce	Vo co de...
7. 11. 2004	PODZIMNÍ VYJÍŽDKA	Tradiční podzimní vyjížďka Royal Riders Kutná Hora. Sraz je ve 11 hodin na parkovišti na Valech v KH.
27. 11. 2004	6. VÝROČÍ ROYAL RIDERS	Oslava vzniku Royal Riders motoklubu Kutná Hora (Jen pro zvané!)

Randál - Info listy Royal Riders motoklubu Kutná Hora - číslo 3 - 10 / 2004 - VI. ročník - Tiskovina k volnému odběru - ZDARMA!
 Redakce: Michal, Hugo a ostatní členové Royal Riders Kutná Hora - Foto: Michal a archiv Royal Riders - Grafická úprava: Michal
 Korektura: Není - Tisk: „nějaká laserovka se vždy najde“ nebo nejbližší copyshop - Distribuce: od členů klubu.